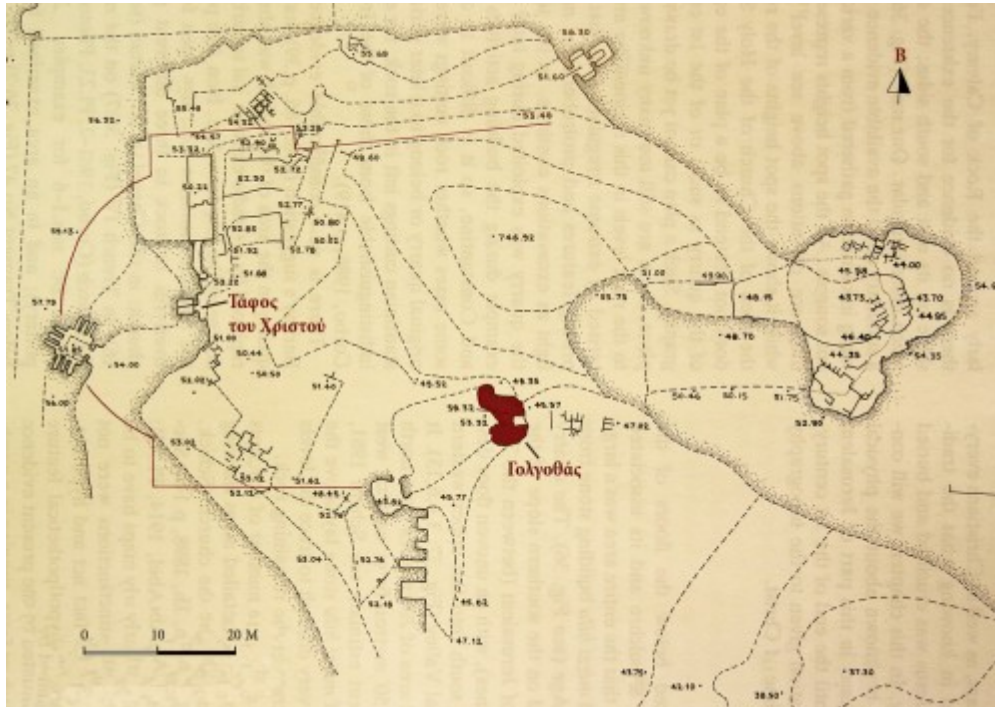

Έτσι ήταν ο Τάφος Του Χριστού και ο βράχος του Γολγοθά το 33 μ.Χ.

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τοπογραφικό διάγραμμα που αποτυπώνει τη μορφολογία του βραχώδους εδάφους του λατομείου που βρίσκεται κάτω από τον Ναό της Αναστάσεως.

Η αρχική μορφή του Τάφου του Χριστού και του βράχου του Γολγοθά το έτος 33 μ.Χ.

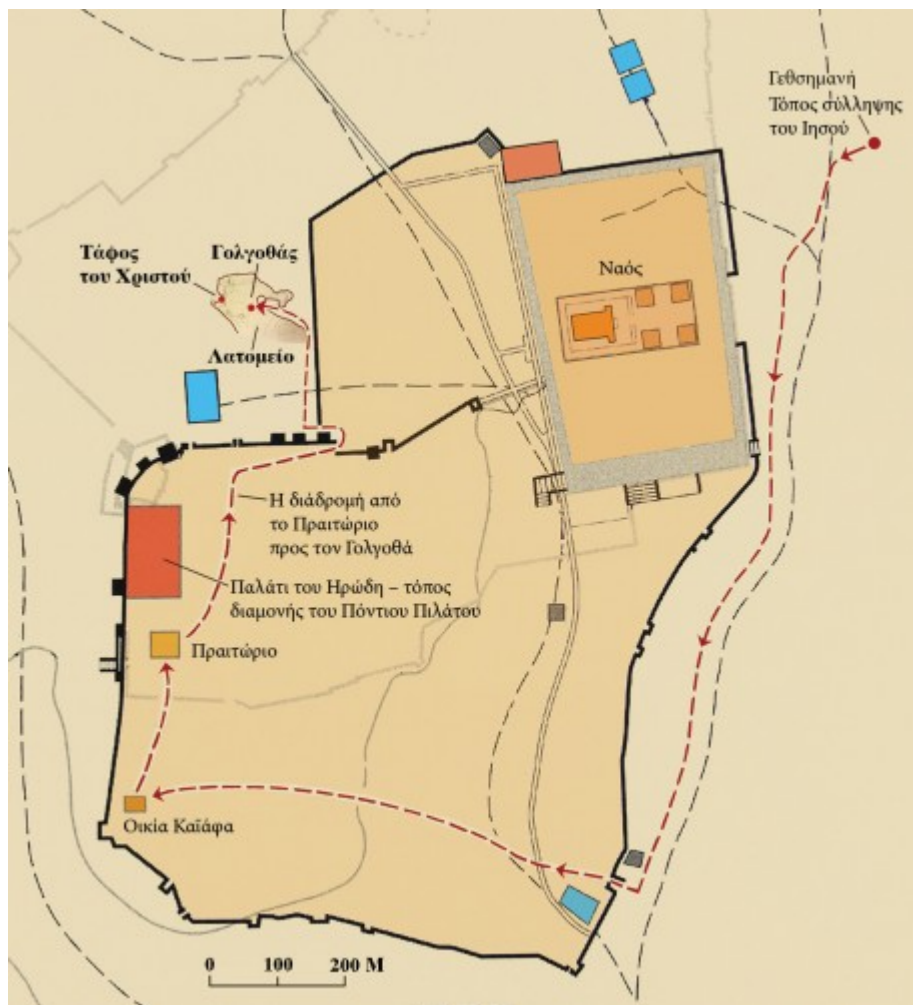
Το 1960, οι τρεις κοινότητες που έχουν δικαιώματα στον Ναό της Αναστάσεως στην Ιερουσαλήμ - Έλληνες, Ρωμαιοκαθολικοί και Αρμένιοι - ξεκίνησαν ένα ευρύ πρόγραμμα ανασκαφών σε περισσότερες από δέκα τοποθεσίες εντός του ναού, το οποίο διήρκεσε περισσότερο από τρεις δεκαετίες. Τα ευρήματα αποκάλυψαν ότι ο Γολγοθάς και ο Τάφος του Χριστού αποτελούσαν μέρος ενός αρχαίου λατομείου που είχε διαστάσεις περίπου 200 επί 150 μέτρα. Τα κεραμικά αγγεία που βρέθηκαν στις ανασκαφές φανέρωσαν ότι η χρήση του λατομείου είχε αρχίσει ήδη από τον 7ο π.Χ. αιώνα.

Το διάγραμμα συντάχθη από τους αρχαιολόγους Shimon Gibson και Joan E. Taylor, οι οποίοι συνδύασαν όλα τα γνωστά δεδομένα και τα ευρήματα των ανασκαφών. Η μορφολογία του λατομείου της εποχής του Χριστού βρίσκεται πολύ κοντά σε αυτή την αποτύπωση. Βλ. S. Gibson & J. Taylor, *Beneath the Church of the Holy Sepulchre*, Λονδίνο 1994.

Η χαμηλότερη περιοχή του αρχαίου λατομείου κατά τη διάρκεια της ανασκαφικής έρευνας που διεξήχθη από τον αρχαιολόγο Virgilio Corbo.

Είναι εμφανή τα ίχνη από τα εργαλεία των αρχαίων λατόμων. Σε αυτό το μέρος - που βρίσκεται 14,50 μέτρα χαμηλότερα από τη σημερινή κορυφή του Γολγοθά - βρέθηκε ο Τίμιος Σταυρός το έτος 326 μ.Χ.

Χάρτης της Ιερουσαλήμ της εποχής του Χριστού.

Διακρίνουμε τις θέσεις του Παναγίου Τάφου και του Γολγοθά μέσα στο αρχαίο λατομείο. Με τη διακεκομμένη γραμμή εικονίζεται η διαδρομή που ακολούθησε ο Ιησούς από τον τόπο της σύλληψής του προς την οικία του Καϊάφα, και ακολούθως προς το Πραιτώριο και τον Γολγοθά (σχέδιο χάρτη Χ. Σκαρλακίδης).

Τον 1ο π.Χ. αιώνα το αρχαίο λατομείο εγκαταλήφθηκε και μετατράπηκε σε περιοχή με οικογενειακούς τάφους και καλλιεργήσιμους κήπους. Ο Τάφος του Χριστού βρισκόταν μέσα στον οικογενειακό κήπο-οπωρώνα του Ιωσήφ της Αριμαθαίας, στο βορειοδυτικό μέρος του πρώην λατομείου.

Ο γράφων, χρησιμοποιώντας το τοπογραφικό διάγραμμα των αρχαιολόγων Gibson και Taylor, καθώς και πλήθος άλλων αρχαιολογικών και ιστορικών δεδομένων, πραγματοποίησε μια σειρά αναπαραστάσεων του τόπου της σταύρωσης και της ταφής του Χριστού, όπως αυτός φαινόταν το έτος 33 μ.Χ. Σε όλες τις αναπαραστάσεις, οι τοποθεσίες του Γολγοθά και του Τάφου του Χριστού – οι αποστάσεις μεταξύ τους, τα μεγέθη, τα υψόμετρα και οι προσανατολισμοί – διέπονται από πραγματικές τιμές και από μέγιστη τοπογραφική ακρίβεια.

Ο Γολγοθάς δεν ήταν ένας φυσικός χωμάτινος λόφος, αλλά ένα βραχώδες ύψωμα – ένας κάθετα κομμένος βράχος που σχηματίστηκε από τις εργασίες λατόμησης. Το μέγιστο βάθος της εκσκαφής στην ανατολική πλευρά του βράχου ξεπερνάει τα 11 μέτρα.

Σύμφωνα με τον Ισραηλινό αρχαιολόγο Shlomo Margalit, «η ανατολική πλευρά του Γολγοθά είχε μετατραπεί σε τόπο λατρείας από τους πρώτους χριστιανούς αμέσως μετά την Ανάσταση του Ιησού». Την άποψη αυτή είχε τεκμηριώσει αρχικά ο Ιταλός καθηγητής Emmanuele Testa – θέση που τελικά επιβεβαιώθηκε από τον Ισπανό αρχαιολόγο Fernandez Diez, βάσει των ευρημάτων της διπλής σπηλιάς στην ανατολική πλευρά του βράχου.

Η ανατολική πλευρά του βράχου του Γολγοθά (ύψους 11,20 μ.) μέσα στους κήπους-οπωρώνες του αρχαίου λατομείου (αναπαράσταση Χ. Σκαρλακίδης).

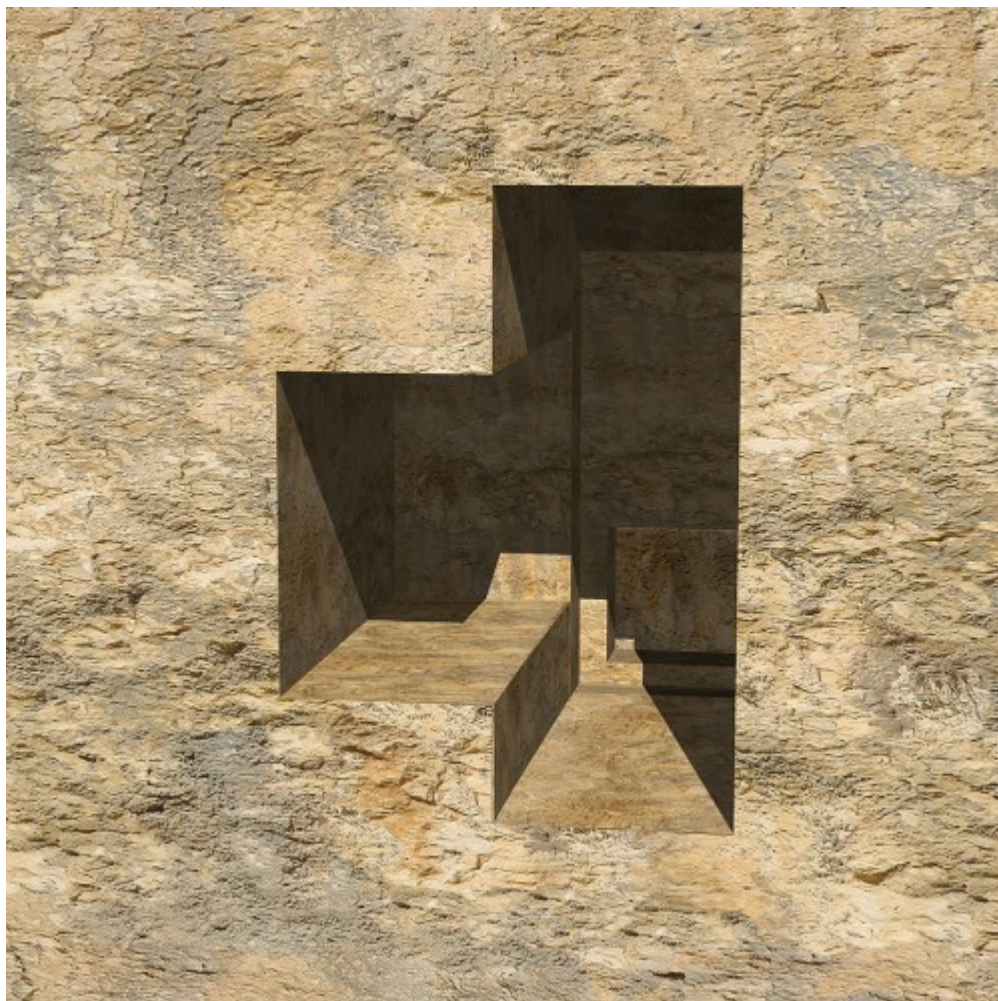
Στο βάθος, στο σημείο Α, βρίσκεται ο Τάφος του Χριστού, σε απόσταση 45 μέτρων από το σημείο της Σταύρωσης (σημείο Β). Στο σημείο Γ βρίσκεται η διπλή σπηλιά που ανακαλύφθηκε στην ανασκαφή του 1977, η οποία σύμφωνα με τον Ισπανό αρχαιολόγο Fernandez Diez είχε μετατραπεί σε τόπο λατρείας του Χριστού κατά τον 1ο αιώνα. Ο τόπος της Σταύρωσης ήταν οριοθετημένος με έναν πέτρινο περίβολο, τον οποίο αποδώσαμε υποθετικά με διαστάσεις 16 X 8 μέτρα. Οι κάτοικοι της πόλης έβλεπαν τον Εσταυρωμένο από απόσταση, ευρισκόμενοι

περιμετρικά του λατομείου. Οι γνωστοί του Ιησού, όπως γράφει ο ευαγγελιστής Λουκάς, «εστέκοντο και έβλεπαν από μακρυά» (Λουκάς 23, 49).

Ο βράχος του Γολγοθά την εποχή του Χριστού μέσα στους κήπους-οπωρώνες του αρχαίου λατομείου (κοιτάζουμε ανατολικά).

Πάνω στον βράχο διακρίνεται η σεισμική ρωγμή, η οποία διασώζεται μέχρι και σήμερα. Στο βάθος διακρίνονται τα τείχη της Ιερουσαλήμ και ο Ναός. Στο κάτω μέρος της εικόνας έχουμε σχηματίσει μία κατακόρυφη τομή της δυτικής πλευράς του λατομείου, στην οποία αποτυπώνεται ο Τάφος του Χριστού σε τομή, στην πραγματική του θέση. Στην κάτω εικόνα βλέπουμε σε μεγέθυνση την τομή του Τάφου (ύψους 1,90 μ.), κοιτάζοντας ανατολικά, προς την είσοδο του σφραγισμένου μνήματος (αναπαραστάσεις Χ. Σκαρλακίδης).

Η είσοδος του Τάφου του Χριστού μέσα στον οικογενειακό κήπο-οπωρώνα του Ιωσήφ της Αριμαθαίας. Η διαδρομή προς τον Τάφο είχε κλίση ανηφορική

(αναπαράσταση Χ. Σκαρλακίδης).

Ο βράχος του Γολγοθά όπως φαινόταν μέσα από τον Τάφο του Χριστού.

Στο βάθος διακρίνεται ένα μικρό μέρος από τα τείχη της Ιερουσαλήμ. Ο Εσταυρωμένος είχε το πρόσωπό του στραμμένο προς τον Τάφο του - προς τη δύση του Ηλίου. Αν βάζαμε έναν τίτλο στην εικόνα, αυτός θα ήταν: «Η Σταύρωση μέσα από την Ανάσταση». Η Σταύρωση και η Ανάσταση του Χριστού είναι δύο γεγονότα αδιαίρετα και αδιαχώριστα, καθώς συνιστούν την έναρξη και την αυλαία του ίδιου έργου: του έργου της σωτηρίας και της απολύτρωσης του ανθρωπίνου γένους. Το άρθρο και οι εικόνες προέρχονται από το βιβλίο του Χάρη Σκαρλακίδη, «Άγιον Φως - [Το θαύμα του Φωτός της Αναστάσεως στον Τάφο του Χριστού](#)».

[Πηγή: pentapostagma.gr](http://pentapostagma.gr)